

OULUN VESIMIEHET RY 10 VUOTTA

Oulussa järjestäytyneitä urheilusukellusta on harrastettu jo vuodesta 1975 alkaen, jolloin syntyi urheilusukellusseura Oulun Vesimiehet. Aluksi muutaman innokkaan alan harrastajan käynnistämä toiminta laajeni vähitellen ja vuonna 1977 seurastamme tuli virallisesti rekisteröity Suomen Urheilusukeltajain liiton jäsenyhdistys. Jäsenmäärä on vuosi vuodelta kasvanut ja toiminta laajentunut. Jäseniä on tällä hetkellä 93, joista naisia 12.

Seuramme puheenjohtajina vuodesta 1977 alkaen ovat toimineet: Paavo Karppinen, Timo Kosonen, Tuomo Tervo, Kalevi Mähönen, Hannu Orell, Juha Manninen, Sakari Pekkala, Visa Vilkuna, Mauri Petäjä ja nykyinen puheenjohtaja Jorma Pekkala. Huomattavan työn seuramme toiminnan pyörittämiseksi ovat tehneet myös seuran sihteerit, joina ovat toimineet: Helena Tervo (kokonaista 5 vuotta), Heidi Niskala, Jaana Puhakka, Reijo Liedes ja vuodesta 1985 lähtien Aulikki Luukinen.

Pohjois-Pohjanmaan museo ja Oulun Vesimiehet ry ovat yhdessä tutkineet Perämeren hylkyjä järjestelmällisesti jo perustamisestaan lähtien. Hylkytutkimus sai alkunsa vuonna 1973, jolloin kiviniemeläisen kalastajan, Pentti Vehkaperän, trooli tarttui Kattilankallan länsipuolella, 20 metrin syvyydessä olevaan hylkyyn. Löytö osoittautui tutkimusten jälkeen hollantilaiseksi Sofia Mariaksi. Alustavia tutkimuksia hyllylle tehtiin jo samana kesänä, mutta järjestelmälliset kartoitukset aloitettiin vuonna 1976, Pohjois-Pohjanmaan museon johtajan, Aimo Kehusmaan, johdolla. Tutkimuksia Sofia Marian hyllyllä suoritettiin yhdeksänä perättäisenä kesänä ja tutkimustulokset olivat kaikinpuolin tyydyttävät.

Muita tutkimuskohteita ovat olleet: "Fransmanniksi" ristitty ranskalainen alus, joka on uponnut Santosen edustan karikolle, iso rauta-alus, Telma, jonka ruori nostettiin pintaan ja lahjoitettiin Pohjois-Pohjanmaan museolle. Simppusäikän hylky, joka makaa kokka ylöspäin Siikajokisuulla, on myös ollut mielenkiintomme kohde. Viimeisin tutkimuskohde on ollut ns. Laitakarin malmihylky, josta on pumpattu mutaa jo kahtena kesänä.

Museon ja Vesimiesten yhteistyö on tuottanut museon kokoelmiin useita satoja esineitä ja näytteitä, muistiinpanoja, piirustuksia ja valokuvia. Mainittakoon vielä, että Ainolan edustalle asetettu iso ankkuri on seuramme, yhteistyössä Pentti Vehkaperän kanssa museolle lahjoittama.

Seuramme alkuaikoina olimme tiiviissä yhteistyössä kalastaja Pentti Vehkaperän kanssa. Hänen avullaan pääsimme merelle hylkykohteisiin sukeltamaan ja hänen Oulun edustan vesialueen tuntemuksensa auttoi etsimään uusia kohteita. Häneltä ostettiin myös seuramme ensimmäinen tukialus, Saara, joka palveli kiitettävästi innokkaita sukeltajia vuoteen 1985 asti, jolloin hankimme uuden aluksen, Victorian. Uusi tukialus soveltuu paremmin seuramme tarpeisiin, koska siinä on isommat tilat ja myös lämmin hytti, jonka vuoksi voimme jatkaa sukelluskautta myöhälle syksyyn.

Toimintaamme sisältyy toki paljon muutakin kuin hylkytutkimus, tosin se tekee sukeltamisesta mielekkään harrastuksen näillä vesillä. Oulun edusta vedet ovat nimittäin erittäin sameita useiden laskujokien vuoksi. Näkyvyyttä on yleensä vain noin pari metriä, joskus parhaimmillaan jopa kuusikin metriä. Hyllyillä riittää paljon mielenkiintoista tutkimista vielä useiksi vuosiksi.

Mainitseminen arvoisia asioita seuramme historian aikana ovat olleet: Vesishow vuonna 1978, jolloin urheilusukellusta tehtiin tutuksi kaupunkilaisille. Ohjelmassa oli mm. laitesukellusnäytös ja sukellusvarusteiden esittely. 14.02.1987 Oulun Vesimiehet ry järjesti Raksilan uimahallilla räpyläuinnin SM-kisat, joihin otti osaa 15 seuraa ympäri Suomen. Seuramme selviytyi tästä vaativasta urakasta kiitettävästi.

Oulun Vesimiehet ry on erittäin aktiivinen seura ympäri vuoden. Lokakuusta toukokuuhun pyörivät hallivuorot, jolloin keskiviikkoisin ja sunnuntaisin kohennamme kuntoa pelaten oppopalloa, harjoitellen perusvälinetekniikkaa ja tietysti uiden. Hyvä peruskunto on sukeltajalle erittäin tärkeä.

Keväällä ensimmäiset sukellukset tehdään jo ennen jäiden lähtöä. Jään alle sukellus tarjoaa erikoisen kokemuksen hyisessä avannossa upeine maisemine. Ensimmäinen sukellusleiri pidetään touko-, kesäkuun vaihteessa Rokuan Vaunu-järvellä, jolloin syksyllä laitekurssin suorittaneet totutetaan avovedessä sukeltamiseen. Harjoittelemme veden alla työskentelyä, suunnistusta ja valokuvausta.

Hylkyleiri on yksi kesän kohokohdista. Leirin ajaksi majoitumme kohdetta lähellä olevaan saareen ja sukelluksia suoritetaan kaksikin kertaa päivässä. Muu aika meneekin laitteiden ja sukeltajan huollolle ja iltaisin tarinoimme leirinuotiolla. Vuodesta 1983 alkaen on seuramme järjestänyt viikon kestävä matkan Pohjois-Norjan arktiseen paratiisiin. Olosuhteet jäämeren vuonoissa ovat tosi upeat; näkyvyyttä on n. 20 metriä ja katseltavaa riittää: On erilaisia kasveja, meritähtiä, simpukoita, meduusoita ja kaloja harpuunoitavaksi. Hyvän näkyvyytensä ansiosta itse vedessä oleminenkin on jo nautinto sinänsä. Läpi kesän on Victoria seuralaisten ahkerassa käytössä. Teemme useita sukelluksia Oulun edustan hyllyille ja lukuisiin muihinkin kohteisiin. Toimintaa riittää. Joka syksy Oulun Vesimiehet ry järjestää SUSL:n hyväksymän laitesukelluskurssin. Kurssi sisältää teoriatunteja, jolloin perehdytään sukeltamiseen liittyviin riskeihin, laitteiden toimintaan ja huoltoon, lakeihin ja asetuksiin. Altaassa harjoittelemme opittuja asioita käytännössä ja tulemme tutuiksi veden kanssa. Laitesukelluskurssin jatkoksi on, yhteistyössä museon kanssa, järjestetty meriargeologian kurssi, jolloin perehdytään hylkyjen tutkimiseen ja niitä koskeviin määräyksiin sekä harjoitellaan altaassa mm. erilaisia tutkimusmenetelmiä.

Yhteistyö muiden Pohjois-Suomen sukellusseurojen kanssa on ollut läpi vuosien erittäin tiivistä. On järjestetty yhteisiä koulutustilaisuuksia ja olemme tukeneet toistemme toimintaa monin eri tavoin. Kaunis kiitos mm. Kajaanin, Kemien ja Rovaniemen urheilusukellusseuroille - toivomme yhteistyön jatkuvan yhtä vilkkaana tulevaisuudessakin.

Seuramme asioita pyörittää syyskokouksen yhteydessä valittu johtokunta ja työtä riittää. Toimintamme on sen verran laajaa, että pohdittavia asioita riittää kerran kuukaudessa järjestettävälle kokoukselle.

Niin järjettömältä kuin se saattaa kuullostaa, ei urheilusukellus kaupungin päättäjien mielestä ole urheilua ja koska seurallamme ei ole varsinaista nuorisotoimintaa ei seurallamme avustuksia myönnetä. Niinpä koko seuran toiminta rahoitetaan talkoovoimin. Laitesukelluskurssi luo toimintamme rahoituksen selkärangan ja pyrimme tekemään mahdollisimman paljon sukellustöitä, jotta toimintamme voisi jatkua. Kahtena kesänä olemme puhdistaneet kaupungin uimarantoja ja tämä työ on tuonut seurallamme kipeästi tarvitsemia varoja. Toivomme tästä työstä muodostuvan joka kesäisen tapahtuman.

Sukeltaminen ei missään tapauksessa ole vain miesten harrastus, mukana on myös paljon naisia. Harrastus on paremminkin tekninen laji ja voimaa vaaditaan ainoastaan laitteiden siirtelyyn ja pukemiseen.

Urheilusukellus on parhaimmillan koko perheen harrastus. Seuran jäsenen perhe voi vapaasti käyttää mm. hallivuoroja ja osallistua muuhunkin seuran toimintaan. Lapsia on paljon mukana myös leireillä ja heille järjestetään omaa ohjelmaa muun toiminnan oheen. Harrastukseemme liittyy paljon muutakin kuin sukeltamista, itse asiassa sukeltaminen vie vain murto-osan ajasta. Muun ajan voi käyttää luonnossa ja merellä liikkumiseen, leirinuotiolla tarinointiin ja kivaan yhdessäoloon hyvässä seurassa.